

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **M.**, IČO: X., S., zastúpený *JUDr. F. K., advokátom, H.*, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Poprad**, Partizánska č. 690/87, Poprad, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/136/2010-27 zo dňa 31.03.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na prvostupňovom súde

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1S/136/2010-27 zo dňa 31.03.2011 zamietol návrh na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby krajský súd uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť v lehote 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia o návrhu oprávnených osôb, ktorý bol podaný dňa 31.12.1992 a je odporcom vedený pod sp. zn. 1238/463/2007-KJ.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že z obsahu spisu jednoznačne a nepochybne vyplynulo, že odporca bol v konaní nečinný, ale po upozornení prokurátora začal vo veci konať a vydal rozhodnutia č. j. 2009/283/2785-KJ zo dňa 10.09.2009, č. j. 2009/283/3005-LP zo dňa 29.09.2009, č. j. 2009/283/3073-LP zo dňa 02.10.2009, č. j. 2009/283/3412-LP zo dňa 28.10.2009, č. j. 2009/283/3413-LP zo dňa 28.10.2009, č. j. 2009/283/3415-LP zo dňa

28.10.2009 a č. j, 2010/501/1058-KJ zo dňa 10.05.2010, na základe čoho dospel krajský súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, lebo v konaní nebolo preukázané, že orgán verejnej správy v súčasnosti nekoná bez vážneho dôvodu a preto návrh zamietol ako nedôvodný podľa § 250t ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“).

Krajský súd konštatoval, že ak bol navrhovateľ presvedčený o tom, že odporca je nečinný v správnom konaní vo vzťahu ku konkrétnej nehnuteľnosti, potom bolo jeho povinnosťou túto nehnuteľnosť identifikovať údajmi podľa stavu v katastri nehnuteľností v súlade s Katastrálnym zákonom (č. 162/1995 Z.z.). Vzhľadom na to, že v správnom súdnictve podľa piatej časti O. s. p. platí všeobecne dispozičná zásada a navrhovateľ je zastúpený advokátom, nemal krajský súd ani poučovaciu povinnosť podľa § 5 O. s. p. v spojení s § 246c O. s. p.

II.

Odvolanie navrhovateľa

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, včas odvolanie, v ktorom navrhoval, aby odvolací súd predmetné uznesenie zmenil a uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu oprávnených osôb, ktorý bol podaný dňa 31.12.1992 a ktorý sa vedie na Obvodnom pozemkovom úrade Poprad pod sp. zn. 1238/463/2007-KJ, a to v lehote 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 303,30 Eur a odvolacieho konania vo výške 157,09 Eur.

Ako právny dôvod odvolania navrhovateľ uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek tomu, že v návrhu uvádzal a citoval konštantnú judikatúru všeobecných súdov SR (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžnč/5/2005), krajský súd toto uznesenie neakceptoval, nebral do úvahy a nepostupoval v súlade s ním; z uvedeného uznesenia pritom vyplýva, že predmetom konania podľa IV. hlavy piatej časti O. s. p. – konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy – nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či bol navrhovateľ ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach a právom chránených záujmoch, ale tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu.

Navrhovateľ uviedol, že je neprípustné a nezákonné, aby o návrhu oprávnených osôb v reštitučnom konaní v zmysle zákona č. 229/1991 Zb. o pôde, ktorý bol podaný na príslušnom správnom orgáne (ešte na Obvodnom úrade v Poprade) dňa 31.12.1992, nebol prerokovaný aj napriek tomu, že od podania návrhu uplynulo viac ako 18 rokov.

Podľa názoru navrhovateľa bola právne bezvýznamná argumentácia krajského súdu, že návrh postrádal špecifikáciu nehnuteľnosti, ktorej sa nečinnosť týka, pretože sa jedná o nečinnosť orgánu verejnej správy.

V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že vyčerpal všetky prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, preto bol jeho návrh prípustný a dôvodný a vzhľadom na viac ako 18-ročnú nečinnosť pri rozhodovaní mu mal súd vyhovieť.

III.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

Podľa § 244 ods. 4 O. s. p. rozhodujú sudy v správnom súdnictve o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

V štvrtej hlave piatej časti O. s. p. je upravené konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t a § 250u O. s. p.), pričom v súlade s ustanovením § 250t ods. 8 O. s. p. sa na toto konanie subsidiárne použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti O. s. p.

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy je konaním jednostupňovým, keďže proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 250t ods. 7 O. s. p.).

Krajský súd v Prešove tak vo svojom uznesení č. k. 1S/136/2010-27 zo dňa 31.03.2011 nesprávne uviedol poučenie o prípustnosti odvolania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému opravný prostriedok nie je prípustný, odvolací súd postupujúc podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ustanovením § 250t ods. 7 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. odvolanie odmietol.

O práve na náhradu trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250t ods. 8 O. s. p. a § 246c O. s. p., podľa ktorých neúspešnému navrhovateľovi a ani odporcovi právo na náhradu trov nevzniklo, na základe čoho účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková